

د زاخېلوال ژړا، د وردگ استعفی

د کابل په سیاسي صحنه کې کله نا کله عجیبي نندارې او حادثې پېښېږي. خو ورځې مخکې، د پارلمان غړو د دفاع او داخلي وزیران دواړه یو ځای سلب اعتماد کړل. د پارلمان غړو اعتراض دا وو چې د دفاع او داخلي وزارتونه نه یوازې د پاکستان د ظالمانه گوزارونو جواب ندی ویلی، په دواړو وزارتونو کې یې د مزمن او عام اختلاس مخه نده نیولې، بلکې د عالي رتبه مامورینو د مرگ وژبلي لړۍ یې هم نده درولي. البته، د پارلمان گرده انډېښني او الزامونه سم او پر حق دي. دواړه وزارتونه د پیسو پیداکولو په مرکزونو بدل سوي دي، او رحيم وردگ او بسم الله محمدي په فساد او رشوت کې کارنامې جوړې کړي دي.

خو د رحيم وردگ استعفی د اصولو سره سم کار وو. رحيم وردگ پدې برخه کې اقلا څه وقار، شجاعت، او عمومي پرنسیپ ته وفاداري وښودله. هغه ددې پر ځای چې د سرپرست په توگه خپلې دندې ته دوام ورکړي، استعفی یې غوره وگڼله. په متمدنه دنیا کې کله چې یو وزیر او یا بل عالي رتبه مقام پخپلو وظایفو کې پاتې راسي، نو په حرمت او شهامت له خپل مقام څخه استعفی کوي، خو د کرزي صاحب په اداره کې دا اصل تل تر پینو لاندې سوی دی، او ډېرو وزیرانو په کلونو د سرپرست په توگه وزارتونه کړي دي.

بلخوا، «بچه هاي مقاومت» هېڅکله هم د رحيم وردگ د اخري شیبې مېرانه نده ښودلې. هغوی ته د مقام ساتل په هر قیمت روا کار دی، او پدې برخه کې «مقاومت» او بې شرمې ورته عادت گرځېدلی دی. واقعیت دا دی چې د شمال ایتلاف په فرهنگ کې له حکومتي مقام څخه په عزت لیرې کېدل یو نا آشنا مفهوم دی.

ویل کېږي چې د پارلمان له فیصلي را وروسته د شورا نظار باقي پاتو د فهم خان په حجره کې په اضطراري توگه جرگه سوي ول. مارشال فهم د خپل فطرت له مخې مجلس په پوچ او رد افتتاح کړ. هغه رئیس صاحب، زاخېلوال، اشرف غني، احدي، خلیلي، سېنتا، او حزب اسلامي په دسیسو او د قدرت په غصبولو تورن کړل؛ او بلاخره یې خپلو مافیایي ملگرو ته وویل چې دا د مجاهدینو او د بچه هاي مقاومت پر خلاف یوه دسیسه ده او باید مواظب و اوسی.

بلخوا، په عام مجلس کې او د خارجي دپلوماتانو په حضور کې، د زاخېلوال اوبښکې څه نمایشې غوندي ښکاري ځکه د کابل بانک په چور او تالان کې د حامد کرزي ټول وزیران، وروڼه، او انډیوالان شریک دي. کابل بانک د زاخېلوال په شمول د کابینې مطلق اکثریت غړو ته رشوتونه ورکړي دي، او د جهاني صاحب په ښه تعبیر د کابینې «سپین چرک» زخېلوال هم خپله وره ونډه اخیستي او تر کاناډا پورې یې رسولې ده. خو حقیقت دا هم دی چې زاخېلوال په هېچ وجه د شمال د ایتلاف د جنایتکارانو په شان فاسد او غل ندی. د هغه وزارت په ټولو وزارتونو کې فعال او لایق مامورین لري.

البته، زاخېلوال خپلې کمزورۍ لري. د هغه یو بد عادت د افغانانو په مقابل کې بېځایه غرور او تکبر دی. زاخېلوال فکر کوي چې «عقل کل» دی او په هر څه پوهېږي. د هغه بل کرغېرن عادت د بې اساسه ارقامو او احصایو ویل دي. هغه گومان کوي چې ارقام او احصایې کولای سي چې د حقیقت ځای ونیسي. زاخېلوال خپلو درواغو او غرور دونه روند او کون کړی دی چې حتی د خپل وزارت مخته یې هم یو ځل ندی کتلي چې د افغانستان اقتصاد په کوم حالت کې دی. د زخېلوال بل خراب خوی دا دی چې د افغاني میډیا په مخ کې د غربي دپلوماتانو او مطبوعاتو مذمت کوي، خو د سختیو په وخت کې د همدې بهرني دپلوماتانو په مخ کې د تمساح اوبښکې تویوي او د هغوی څخه د خپل سر او مال ساتل غواړي. د زخېلوال په باب د فارسي هغه مقوله پوره صدق کوي چې وايي: «اگر نباشد چیزکی، مردم نه گوید چیزها.»

بالاخره، د وردگ استعفی او د زاخېلووال ژړا یو بل خطرناکه عمومي تمایل رابرسېره کوي او هغه دا چې د کابل په رژیم کې د غریباله تکنوکراتانو کمزوري او رسوايي یو تصادف ندی، بلکې د یوه راتلونکي انکشاف استازیتوب کوي. اغلب گومان دا دی چې د خارجي قواوو د راکمېدو سره سم به د کابل په حکومت کې د تکنوکراتانو او غریباله وزیرانو شمېر او نفوذ راکم سي. اکثره دیموکرات او غریباله وزیران، والیان، او عالی رتبه مامورین به د جهادي تنظیمي فشارونو په وجه د وطن پرېښودو ته مجبور کړای سي. پخواني قومندانان، مجاهدین، ملیشواوي به خپل پلویان په کابینې او نورو مهمو ځایونو کې نصب کړي، او د حامد کرزي اداره به هو به هو د «شر او فساد» دورې ته ورته وي. ټول مهم مقامونه به جهادي او تنظیمي وارلادان ترلاسه کړي. د ایران، روسیې، او هند پلویان به په غوره کې وي.

والسلام

د پانو شمېره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درېیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلېکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ